

ஐக்கிய நாடுகள் சபை; ஐக்கிய நாடுகள் சபை! சிட்டகாங் நகரிலும், மறேகில் பஷாவரிலும் போர்க் குணமிக்க போராட்டங்கள் இந்நாட்களில் (1930) தோன்றின. சிட்டகாங்கில் புரட்சிகர மாணவர் இயக்கங்களைச் சார்ந்த இந்துஸ்தான் குடியரசுப் படையினர் பிரிட்டிஷ் ஆயுதக் கிடங்கைச் சிறையாபினர். பஷாவரில் பத்தானியர்களுக்கும் போலீசாருக்கும் துப்பாக்கிச் சண்டை நடந்தது.

மூழு எதிர்காலத்துக்கும் மிகப் பொருட்செறிவுள்ள நிகழ்ச்சி, பஷாவரில் நடந்த கார்வாலிப் படவை ரர்களின் கலகமாகும். களத்திலிருந்த தலைவர்கள் கதைச் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆத்திரமூற்ற மக்களின் ஆர்ப்பாட்டங்களை அடக்குவதற்கு இராணுவம் அனுப்பப்பட்டது; ஒரு இராணுவ ஆயுத வண்டி எரிகப்பட்டது; அதில் இருந்தவர்கள் தப்பிவிட்டார்கள். அதன் பரேல், கண்மடித்த தனமாகக் கட்டத்தின் மீது இராணுவம் சூட்டது; நூற்றுக்கணக்கானோர் இறந்தனர். பதினெட்டாவது அரசு கார்வாலித் துப்பாக்கிப் படையினர் இரண்டாம் அணியின் ஒரு பிரிவினர் எல்லோரும் இந்துக்கள், கட்டத்தினர் முசுலீம்கள் ஆணையை மீறிச் சூட மறுத்துவிட்டனர். அணியிலிருந்து விலகிக் கட்டத்தாரோடு சேர்ந்து கொண்டனர். சிலர்தங்கள் ஆயுதங்களையும் கொடுத்து விட்டனர். உடனே அங்கிருந்த இராணுவமும் போலீசும் முற்றிலும் பின்வாங்கப்பட்டன. ஏப்ரல் 25 முதல் மே 4 வரை பஷாவர் நகர், மக்கள் வசம் இருந்தது; பின் மிகப்பெரிய பிரிட்டிஷ் படையையும், விமானக் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதலையும் கொண்டு அந்நகரம் அரசினால் பின்னர் கைப்பற்றப்பட்டது.

இந்த நிகழ்ச்சியை ஓட்டி "அகிம்சா மர்த்தி' காந்தியார் கிறிய கருத்துக்கள் அவருடைய அகிம்சைத் தத்துவத்தின் உண்மைச் சொரூபத்தை உலகக் குறன்கு அம்பலப்படுத்துகின்றது. தீரமிக்க கார்வாலிப் படவை ரர்கள் மக்களைச் சூட மறுத்த "அகிம்சை'ச் செயலுக்காக கார்வாலிப் படவை ரர்களை காந்தியார் கண்டித்தார்.

"சுமூமாறு ஆணையிடப்பட்ட படவை ரன் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க மறுத்தால், அவன் தான் செய்த பிரமாணத்துக்கு எதிராக நடப்பதோடு, கீழ்ப்பணிய மறுத்த பெரும் குற்றமும் செய்தவனாவான். அதிகாரிகளையும், வீரர்களையும் கீழ்ப்பணிய மறுக்குமாறு நான் ஒருபோதும் கிறமாட்டேன். ஏனெனில், நான் அதிகாரத்தில் இருக்கையில் அதே அதிகாரிகளையும் படவை ரர்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள நேரலாம். கீழ்ப்படிந்து நடக்க மறுக்குமாறு நான் அவர்களுக்குக் கற்பித்தால், அதே மாதிரி நான் அதிகாரத்தில் இருக்கும் போதும் செய்யக் கூடும் என அஞ்சுகிறேன்." (பிரஞ்சுப் பத்திரிகையாளர் சார்லஸ் பெட்ராஷ், கார்வாலிப் படவை ரர்களைப் பற்றிக் கட்ட களே விக் கு காந்தியின் பதில்; மாண்ட், பிப்ரவரி 20, 1932)

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது அட்டிழியங்கள் புரிந்த நாஜிகள் மீது நியமரம்பர்க் எனுமிடத்தில் சர்வதேச நீதிமன்றம் விசாரணை நடத்தியபோது நாஜிகள் சாராம்சத்தில் காந்தியின் வாதத்தையே தான் முன்னிறுத்தினர். "நாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல. ஏனெனில் மலேதிகாரிகள் உத்தரவையே தான் நாங்கள் நிறைவேற்றினோம். அவர்கள் போடும் உத்தரவை நிறைவேற்றுவோம் என்று சபதம் ஏற்றிருக்கிறோம்" என்றனர். காந்தியின் வார்த்தைப்படி நிச்சயமாக இவர்கள் குற்றவாளிகளல்ல. ஆனால் சர்வதேச நீதிமன்றம் அவர்களுடைய வாதத்தை நிராகரித்து விட்டது. மலேதிகாரிகள் போடும் அக்கிரமமான, அநியாயமான, சட்ட விரோதமான உத்தரவுகளைச் சிப்பாய்கள் நிறைவேற்ற வேண்டியதில்லை. அது மட்டுமல்ல, அதை நிறைவேற்றுவதும் ஒரு குற்றமாகும் எனத் தீர்ப்புக் கழியுள்ளது.

நியமரம்பர்க் நீதிமன்றத் தீர்ப்பையும் காந்தியின் தீர்ப்பையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் காந்தியின் நயவஞ்சகத் துரோகம் அப்பட்டமாகத் தெளிவாகிறதுல்லவா? "அரசாங்கத்தையே தலைப்படுத்த ஒரு சத்தியாகிரகி ஒருக்காலும் முயலமாட்டான்" எனக் கழிய காந்தி, பஞ்சாப்பில் நடப்பதென்ற ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலையின் போது தான் ஒரு மக்கள் விரோதி என்பதை அம்மணமாகக் காட்டிக் கொண்டார். ஜாலியன் வாலாபாக் எனுமிடத்தில் 20,000க்கும் மேலாகக் கழிய அமையான மக்கள் கட்டத்தின் மீது ஜனெரல் டயர் என்பவன் வெறிகொண்டு 1600 முறை சுட்டான். மொத்தம் 379 பேர் இறந்தனர். படுகாயமுற்ற 1200 பேர் இரவு முழுவதும் கவனிப்பாற்றும் மைதானத்திலேயே கிடந்தனர். "கட்டத்தில் இறந்தோருக்கு மட்டுமல்ல, குறிப்பாக பஞ்சாப் மக்கள் அனைவருக்கும் இடையில் ஒரு பயணம் வர ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற இராணுவக் கண்ணோட்டத்தோடு" தான் சுட்டதாக்கக் கழிய டயர் "ரவகைகள் மட்டும் தீர்ந்திராவிடில் இன்னும் மக்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியிருப்பேன்" எனக் கொக்கரித்தான்.

மிருகத்தனமாக மக்களைச் சுட்டுப் பொசுக்கிய ஜனெரல் டயரை காந்தி ஒருபோதும் கண்டிக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் படுகொலை நடப்பதற்குச் சில நாட்கள் முன்பாக மக்கள் ஒரு சில ஐரோப்பியர்களைக் கொன்றதையும் நஷெனல் பாங்க் கட்டிடத்திற்குத் தீவைத்ததையும் கடுமையாகச் சாபினார். அமிர்தசரசு மாநாட்டில் பஞ்சாப் மக்களின் கோபாவசேத்தகை கண்டித்துத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார். ஆலோசனையைக் கமிட்டி இதனை ஏற்க மறுத்தது. ஏமாற்றமடைந்த காந்தி "மகாஜனங்கள் பாஞ்சால நாட்டில் கோபாவசேத்தில் செய்யப் புகுந்த அதிக கிரமங்களாகக் கண்டிக்க காங்கிரசு மகாசபை இணங்காவிடில் நான் மகாசபையை விட்டு வெளியேறி விடப் போவதாக" மிரட்டினார். "கோப-ட்டப்பட்ட பாஞ்சால ஜனங்கள் செய்த அதிக கிரமங்களுக்குக் காக மகாசபை மிகுந்த வருத்தமுறுவதாக"த் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட போது "இந்த மகாசபை முன் கொண்டுவந்த தீர்மானங்களையெல்லாம் இதுவே தலையிறந்தது" என அகமகிழ்ந்து போனார்.

இதுமட்டுமின்றி காந்தியார் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நிறுத்திவைத்து அவசர கதியில் வலெளியிட்ட அறிக்கையில் இப்படிக் கஹினார்: "நான் சர்க்காரைப் பாராட்டு கிறேன். மலேமும் சர்க்கார் பாஞ்சால விசாரணைக்காக ஓர் கமிசன் நியமனமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என அறிவிக்கிறார்கள். சர்க்கார் இவ்வளவு நல்ல மனப்பான்மையுடன் இருக்கும்போது நான் அவர்கள் எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்துதாமல் காரியத்தில் இறங்குவது தவறு... சாத்வீ கப் போரில் ஈடுபட்டவன் சர்க்காரைச் சங்கடத்துக்கு உள்ளாக்க மாட்டான்."

அகிம்சை என்பதின் மெய்ப்பொருள் இங்கே அப்பட்டமாகப் புலப்படுகிறதல்லவா? ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் பயன்படுவதாயிருந்தால்துப்பாக்கி சாத்வீ கமானது, தயமையானது; ஆனால் அதுவே மக்களின் கையில் பயன்பட்டால் அது வன்முறை; அராசகம். இதுதான் காந்தியின் அகிம்சைத் தத்துவம். தரகமுதலாளிகள், நிலப்பிரபுகளின் அரசியல் பிரதிநிதி வறே எப்படிக் கஹுவார்?